

w zakresie budowy i konserwacji organów. Od 1973 r. był członkiem Międzynarodowego Towarzystwa Miłośników Organów i Muzyki Organowej, biorąc czynny udział w licznych spotkaniach w różnych krajach Europy Środkowej. Od 1980 r. był generalnym konserwatorem organów Archidiecezji Warszawskiej.

Ks. Tomasz Bojasiński został w 1967 r. członkiem Polskiego Towarzystwa Entomologicznego i wkrótce stanął na czele Oddziału Warszawskiego PTE. Jemu to oddział ten zawdzięcza wiele poważnych osiągnięć w zakresie organizacji zebrań i wycieczek naukowych, konkursów fotograficznych, a także badań zespołowych na terenie Puszczy Kampinoskiej.

Stosunek ks. Bojasińskiego do przyrody był czymś dziś już wyjątkowym. Interesował się wszystkim, całym otaczającym światem roślin i zwierząt. Szczególnie cieszyły Go owady, a zawsze bardziej żywe niż w gablocie. Przebywanie z Nim w terenie sprawiało prawdziwą przyjemność.

Będzie nam bardzo brakowało księdza Tomasza.

Henryk Sandner

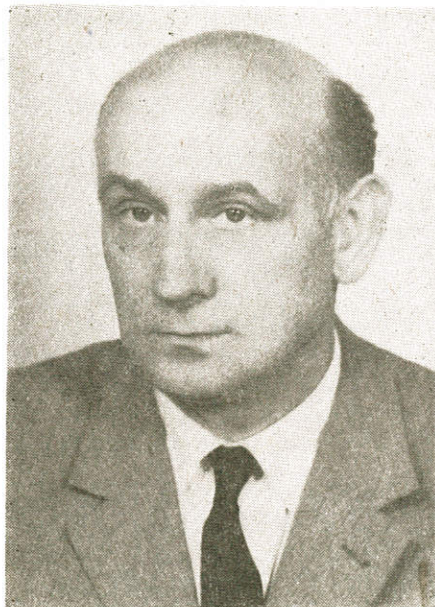
Profesor dr hab. Henryk Szelegiewicz (1927 - 1983)

Dnia 29 stycznia 1983 roku zmarł profesor Henryk Szelegiewicz, wybitny entomolog, wieloletni dyrektor Instytutu Zoologii PAN, wiceprzewodniczący Polskiego Towarzystwa Entomologicznego.

Nielatwa była droga prof. H. Szelegiewicza do nauki i do sukcesów, jakie w niej osiągnął. Urodzony 3 stycznia 1927 roku w Bydgoszczy, pracował w czasie II wojny światowej jako robotnik. Dzięki samokształceni i wrodzonym zdolnościom dydaktycznym mógł w 1947 r. podjąć pracę nauczyciela w szkole podstawowej. Równocześnie rozpoczął naukę w Liceum Pedagogicznym, po ukończeniu którego, w 1950 r., został kierownikiem szkoły. W 1952 r. przeniósł się do Warszawy, gdzie w latach 1952 - 1962 pracował w Państwowym Instytucie Głuchoniemych i Ociemniałych. Pracując, przez cały czas kształcił się dalej — najpierw w Państwowym Instytucie Pedagogiki Specjalnej (1952 - 1954), a następnie na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warszawskiego, na którym w 1959 r. uzyskał stopień magistra zoologii. Pod koniec studiów uniwersyteckich — cały czas pracując w Państwowym Instytucie Głuchoniemych i Ociemniałych — rozpoczął pracę naukową w Instytucie Zoologii PAN początkowo jako wolontariusz, a następnie na pół etatu.

W 1962 r. prof. H. Szelegiewicz uzyskał w Instytucie Zoologii PAN pełny etat. Mogąc poświęcić cały swój czas pracy naukowej, w krótkim czasie obronił przed Radą Naukową Instytutu swoją rozprawę doktorską (w 1964 r.), a następnie na Uniwersytecie im. Marii Curie-Skłodowskiej uzyskał stopień doktora habilitowanego (1971). W 1976 r. Rada Państwa nadała Mu tytuł profesora nadzwyczajnego. Równoległe do zdobywanych stopni, prof. Henryk Szelegiewicz awansował w 1964 r. na kierownika Działu Owadów, w 1971 r. na wicedyrektora i w 1972 r. na dyrektora instytutu.

Profesor H. Szelegiewicz dzięki ogromnej pracowitości i zdolności koncentracji potrafił w ciągu bardzo krótkiego czasu stworzyć sobie warsztat pracy i opa-

Prof. dr hab. Henryk Szelegiewicz

nować tak trudną grupę owadów, jaką są mszyce. Stworzony przez niego zbiór liczy ponad 15 000 preparatów i zawiera ponad 1300 gatunków. Profesor H. Szelegiewicz był jednym z najwybitniejszych znawców tej grupy na świecie. Swoimi zainteresowaniami obejmował systematykę, zoogeografię i ewolucję mszyc, a także procesy specjacji i mikroewolucji w tej grupie owadów. Zajmował się On także problemami teorii systematyki. W swoim dorobku prof. H. Szelegiewicz pozostawił około 100 publikacji, wśród których jest wiele poważnych monografii oraz rozpraw teoretycznych.

Profesor H. Szelegiewicz miał ogromny wpływ na rozwój polskiej afidologii. Aktywnie współpracował z wieloma instytutami rolniczymi Akademii Rolniczych i Ministerstwa Rolnictwa. Był inicjatorem, a także organizatorem, wielu kursów i sympozjów krajowych i międzynarodowych. Swoją wiedzą i doświadczeniem zawsze chętnie służył wszystkim kolegom w kraju, a szczególnie młodym pracownikom wkraczającym na trudną drogę badań afidologicznych.

Profesor H. Szelegiewicz był uczonym bardzo aktywnym. Nie ograniczał swojej działalności do pracy naukowej, brał także bardzo aktywny udział w życiu naukowym kraju. Był on członkiem komitetów redakcyjnych wielu wydawnictw, w tym Redaktorem Naczelnym „Kluczy do oznaczania bezkręgowców Polski” (1970 - 1974), „Katalogu Fauny Polski” (1975 - 1977), „Fragmenta Faunistica” (1978 - 1982). Był on także członkiem wielu komitetów naukowych i rad naukowych oraz aktywnym działaczem Polskiego Towarzystwa Entomologicznego, w którym od 1978 r. pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Zarządu Głównego. Prof. Henryk Szelegiewicz reprezentował Polskę w wielu zagranicznych organizacjach naukowych — był członkiem Komitetu Redakcyjnego „Entomologia Generalis”, członkiem Stałego Międzynarodowego Komitetu Sympozjów Entofaunistycznych Europy Środkowej, honorowym członkiem Węgierskiego Towarzystwa Naukowego.

Profesor H. Szelegiewicz nie ograniczał się tylko do działalności naukowej, ale pomimo licznych obowiązków zawodowych zawsze brał czynny udział w życiu społecznym kraju. W uznaniu osiągnięć w pracy zawodowej i społecznej został odznaczony medalem 30-lecia PRL, Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Śmierć prof. H. Szelegiewicza jest niepowetowaną stratą dla nauki polskiej, a szczególnie dla entomologii.

S. M. Klimaszewski, B. Pisarski